

volt-e végül is több Benedek Elek, mint egy nemzet több nemzedékre terjedő gyerekseregének nevelője? Ő maga egészen bizonyosan nem kívánt több lenni. Életét sommázza, ezt a kis verset szánta magamagának sírversül:

*Jézus tanítványa voltam
Gyermekekhez lehajoltam
A szívemhez felemeltem
Szeretetre úgy neveltem.*

Nemcsak hézagpótló ifjúsági műveivel, nemcsak kiváló gyermekújságjával, hanem azzal a bűbájjal emelte fel magához a gyermeksereget, ami emberifrói egyéniségéből áradt. Embert formáló, tehetséget ápoló, szeretettel ösztönző, halhatatlan kedvessége, alkotó egyéniségének emléke sugárzik műveiből ma is.

KÖZÉPKORI FAMETSZET. II.

(Dóm-tanulmány)

*Úgy áll a sűrű város közepében,
miként fiai közt a pelikán,
őrizvén ostyát-mannát a begyében,
s mindazt, mit a sóvár lélek kíván.*

*S míg künt a tél roppant havat sodorván,
a vérből minden meleget kiöl,
setteleg a Sátán s bosszul a Boszorkány
s farkascordák vonítanak messziről,*

*itt bent menny-mása bolt alá fogott tér
szentelt homálya kínál enyhelyet,
s gyertyák elé élőért és halottért
merednek reszkető emberkezek,*

*mert a Megváltó vérző lába mellett,
karjai alján van csak oltalom:
szájakból sóhaj száll, fehér lehellet
minden új s régi bűnért: „Irgalom!”*

Jékely Zoltán

FÜST-FRESKÓK

*Déltájt a gyárkémények füstölögnek,
ne hidd, hogy átokverte szörnyű szörnyek.
Koromsötét, bozontos ecsetek,
képirókként hú képet festenek;
s a füstábrák gyanútlanul hömpölyögnek...*

*Felhők közé kering e ritka vázlat,
ennél merészebb rajzot itt ki láthat?
Amott gomolyog egy esztergapad,
a füstcsik láncdaruként felszalad;
a táj képmása fenn e munka-tárlat.*

*Alant a vándorló utak megállnak,
kővé meredten kémlenek a házak
e látomást, mely néhány pillanat;
a füstábrák gyűrűzve rajzanak,
s a halhatatlan csarnokba szállnak...*

Szabó Géza